mistanud, siis käskis ta teist wisi lojuksid tappa, et ei sanud lihha werrega sõdud; agga mis tehtud, olli tehtud, Sauli rummala kässo läbbi sündis se, et rahwas sattusid sedda teggema, mis ei kõlband Jummala ees.

Kunningas sai ka pea sedda tunda; sest kui ta piddi weel katsuma Wilistide peäl käia, ja sepärrast rahwa käest nou küssis; siis andsid nemmad kunningale sedda wastust, et ta sedda agga piddi teggema, mis ta ise pidi heaks arwama. Preester agga andis sedda nou, et kunningas enne piddi Jehowa käest küssima, kas se assi saaks korda. Kül siis sai küssitud, agga sedda wastust ei sanud mitte, et Saul piddi järrele ja ümbermõtlema, mis rummalaste umbsest p'ast ta tänneni ilma Jehowa nouta ommad asjad aianud. Et agga temma ei tahtnud mitte se asja pärrast süalsüalluseks sada, siis hakkas ta süüd otsima teiste küliest, ja et ta sedda süüd piddi sama teäta, siis wõttis ta liisko läbbi katsuda, kes se kurjateggia piddi ollema, et Jehowa ei tahtnud Urimi ja Tumimi läbbi wastust anda ühtegi. Kahe arro peäl sai siis se liisko assi katstud; kunningas isse omma poiaga ollid ühhel polel, teisel polel agga olli keik se rahwas, mis sõas sim ollid. Liiskoga sai siis katsetud, ja se näitis ülles, et kunningas isse oma poiaga piddid need süallused ollema. Et Saul ei tahtnud sedda süüd mitte enese peäle wõtta, siis sai sesamma liisko läbbi jälle katsutud, kumb neist mõllemist piddi ommeti se õige kurjateggia ollema; liisko läbbi näideti ülles, et Jonatan se olli. Sai siis se assi weel ennam ikka ülleswoetud ja järrele kulatud, siis tulli ni paljo wälja sest asjast, et Jonatan olli pissut mee

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1746, lk. 18